

В якому контролюючому органі великий платник податків повинен стати на облік за неосновним місцем у разі наявності об'єктів оподаткування в різних адміністративно-територіальних одиницях?

ЗІР, категорія 119.05

Відповідно до п. 64.7 ст. 64 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, визначає порядок обліку платників податків у контролюючих органах та порядок формування Реєстру великих платників податків на відповідний рік з урахуванням критеріїв, визначених ПКУ для великих платників податків.

Після включення платника податків до Реєстру великих платників податків та отримання повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, про таке включення платник податків зобов'язаний стати на облік за основним місцем обліку у контролюючому органі, що здійснює супроводження великих платників податків, з початку податкового періоду (календарного року), на який сформовано Реєстр великих платників податків, та за неосновним місцем обліку у такому контролюючому органі або його територіальних підрозділах щодо наявних у межах населеного пункту за місцезнаходженням контролюючого органу, що здійснює супроводження великих платників податків, або його територіальних підрозділів об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність такого великого платника податків.

З метою проведення податкового контролю платники податків підлягають реєстрації або взяттю на облік у контролюючих органах за місцезнаходженням юридичних осіб, відокремлених підрозділів юридичних осіб, місцем проживання особи (основне місце обліку), а також за місцем розташування (реєстрації) їх підрозділів, рухомого та нерухомого майна, об'єктів оподаткування або об'єктів, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність (неосновне місце обліку) (п. 63.3 ст. 63 ПКУ).

Згідно з п. 7.2 розд. VII Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 09.12.2011 № 1588 (в редакції наказу Міністерства фінансів України від 22.04.2014 № 462) (далі – Порядок), для взяття на облік за неосновним місцем обліку платник податків зобов'язаний протягом 10 робочих днів після створення відокремленого підрозділу, реєстрації рухомого чи нерухомого майна чи відкриття об'єкта чи підрозділу, через які провадиться діяльність або які підлягають оподаткуванню чи пов'язані з оподаткуванням, подати до відповідного контролюючого органу заяву про взяття на облік за неосновним місцем обліку за формою № 17-ОПП (додаток 9 до Порядку). Дані заяви про взяття на облік за неосновним місцем обліку вносяться до Єдиного банку даних юридичних осіб або Реєстру самозайнятих осіб.

Якщо великий платник податків має об'єкти оподаткування або об'єкти, які пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність на території адміністративно-територіальних одиниць відмінних від основного місця реєстрації, то платник податків зобов'язаний стати на облік за місцем розташування таких об'єктів (неосновне місце обліку) у відповідних контролюючих органах, що здійснюють супроводження великих платників податків шляхом подання заяви про взяття на облік за формою № 17-ОПП.

Якщо за місцезнаходженням об'єктів оподаткування відсутні контролюючі органи, що здійснюють супроводження великих платників податків, то платник податків стає на облік за неосновним місцем обліку у територіальних контролюючих органах за місцем розташування (реєстрації) таких об'єктів оподаткування.